

[Iver Poulsen.]

virksomheder ingen i dag kan have andet end en mere eller mindre begrundet formodning om, men et spørgsmål, som optager befolkningen overordentlig meget, er, på hvilke områder og i hvilket omfang overstatslige institutioner eventuelt vil reducere de folkevalgte forsamlings beføjelser og indskrænke vor suverænitet ved indtrædelse i fællesmarkedet. Jeg ved godt, at man kan læse et svar herpå ud af Romtraktaten, men denne traktat er ikke daglig læsning for offentligheden, og når dertil kommer, at den højtærede udenrigsminister i går i sin redegørelse sagde, at der inden for fællesmarkedet foregår en brydning mellem tilhængere af såkaldt overstatslige institutioner, som tillægges selvstændige beføjelser, og tilhængere af samarbejde mellem selvstændige regeringer uden overstatslige fælles europæiske organer, vil jeg gerne spørge, om den højtærede udenrigsminister allerede på nuværende tidspunkt kan og vil uddybe dette spørgsmål om afgivelse af suverænitet som følge af vor tilslutning til fællesmarkedet.

Vi deler helt regeringens opfattelse, at der især for visse dele af industrien vil opstå meget store problemer og tilpasningsvanskeligheder, men da Danmark vel ikke har noget valg i dette tilfælde og industrien vel heller ikke har det, da det nettovalutaoverskud, som landbruget hjembringer, simpelt hen er en livsbetingelse for industrien, så må den allerstørste interesse naturligvis knyttes til, hvilken pris industrien må betale for vor tilslutning, og til den særprotokol for Danmarks vedkommende, som må blive resultatet af de kommende forhandlinger.

Af den højtærede udenrigsministers redegørelse fremgik det klart, hvilken betydning regeringen nu tillægger det danske landbrug som valutaskabende erhverv. Regeringen erkender, at den diskriminering, som danske landbrugsvarer ville møde ved salg til et fællesmarked, som også omfatter England, og som da er aftager af ca. 80 pct. af dansk landbrugseksport, ville være katastrofal ikke blot for landbruget, men også for landets øvrige erhverv, idet en indtægtsnedgang for landbruget ville skabe vanskeligheder i form af arbejdsløshed, valutatab, begrænsning af investeringerne og begræns-

ning af den igangværende industrialiseringsproces. Herefter anser jeg det ikke for uberettiget at vente, at regeringen i fremtiden vil vise større forståelse for landbrugets forhold og bl. a. fritage landbrugs-erhvervet for den særbeskatning på produktionsapparatet i form af ejendomsbeskatning, som landbruget stadig er pålagt.

Danmarks tilslutning til fællesmarkedet vil give landbruget i hvert fald en øjeblikkelig fordel, men det må erindres, at landbruget ikke kommer ind i et frit marked, men i et reguleret, hvor den fælles landbrugs-politik endnu ikke er formet, og at formålet med den fælles landbrugs-politik i Romtraktaten er fastsat som en kombination af principper, hvis hovedelementer er en forøgelse af produktiviteten og sikring af en passende højere levestandard for landbrugsbefolkningen samt endelig rimeligere priser for forbrugerne. I denne målsætning indgår således ganske klart hensyn, som delvis krydser hinanden, idet øgede indtægter for landbruget, altså højere priser på varerne, måske kan betyde, at de, der skal regulere, finder den højere varepris uforenelig med det, de finder er en rimelig forbrugerpris. Der er altså ikke tale om et frit marked, men om et reguleret marked. Naturligvis vil det være af stor betydning for os, om vi kunne få indflydelse på udformningen af den fælles landbrugs-politik, og derfor kan vi helt tilslutte os udenrigsministerens udtalelse om, at det er vigtigt, at forhandlingerne gennemføres så hurtigt som muligt. Jeg vil gerne spørge den højtærede udenrigsminister om, hvordan ministeren ser på mulighederne for at få standset diskrimineringen af danske landbrugsvarer inden for fællesmarkedsområdet, medens forhandlingerne står på. Kunne denne fortsatte diskriminering bringes til standsning, ville det naturligvis være af den allerstørste betydning for Danmark. Jeg vil også gerne spørge, hvilke tanker den højtærede udenrigsminister og den høje regering har gjort sig om Danmarks forhold til de lande, som står uden for fællesmarkedsområdet, når Danmark tilslutter sig denne markedsdannelse. Et af formålene med den fælles landbrugs-politik bliver jo en forøgelse af produktiviteten, og en sådan produktivitetforøgelse vil formentlig medføre, at Danmark må være uhyre interes-